

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar

SFS 2020:615

Publicerad
den 27 juni 2020

Utfärdad den 25 juni 2020

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar

dels att 11 och 20 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 1–4, 10, 14, 15–19, 21–25, 37, 39, 49, 61–65, 68, 70, 71, 73, 74, 77 och 79 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 13 a, 25 a, 69 a, 74 a och 74 b §§, och närmast före 16, 74 a och 74 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

1 § Syftet med denna förordning är att

1. minska mängden förpackningsavfall genom att förpackningar
 - a) framställs på ett sådant sätt att deras volym och vikt begränsas till den nivå som krävs för att upprätthålla en god säkerhets- och hygiennivå,
 - b) endast används när det är nödvändigt, och
 - c) återanvänds,
2. begränsa skadligheten för miljön av material och ämnen i förpackningar,
3. producenterna ska tillhandahålla eller ansluta sig till ett insamlings-system som tar operativt och finansiellt ansvar för att samla in och behandla förpackningsavfall,
4. förpackningsavfall ska tas om hand på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt, och
5. nå materialåtervinningsmålen i 17–25 §§.

2 § Denna förordning är meddelad med stöd av

- 15 kap. 12 § miljöbalken i fråga om 42 §,
- 15 kap. 13 § miljöbalken i fråga om 37–41, 63, 72 och 73 §§,
- 15 kap. 15 § miljöbalken i fråga om 42–53, 58, 59, 61, 64, 65, 69 a, 71, 75 och 76 §§,
- 15 kap. 18 § miljöbalken i fråga om 67 §,
- 15 kap. 31 § miljöbalken i fråga om 62 och 74 b §§ och 79 § 1–3,
- 15 kap. 39 § miljöbalken i fråga om 66 § och 68 § 1 a och 2,
- 15 kap. 40 § miljöbalken i fråga om 68 § 1 b,
- 15 kap. 45 § miljöbalken i fråga om 70 §,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 74 a § och 79 § 4, och

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852.

3 § Bestämmelser om att kommunen ska ansvara för att transportera och behandla avfall finns i 15 kap. 20 § miljöbalken. Detta ansvar inskränks av denna förordning endast i fråga om avfall som lämnas till någon som med stöd av denna förordning får samla in avfallet.

4 § Bestämmelser om skyldighet att sortera ut förpackningsavfall från annat avfall och var man ska lämna förpackningsavfallet finns i 3 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614).

10 § I denna förordning avses med

insamlingssystem: yrkesmässig insamling av förpackningsavfall,

släppa ut en förpackning på den svenska marknaden: att för första gången i Sverige göra en förpackning tillgänglig för någon annan,

återanvändbar förpackning: förpackning som har utformats, konstruerats och släppts ut på marknaden för att under sin livscykel återanvändas flera gånger genom att återfyllas eller återanvändas för samma ändamål som den utformades för,

rotation: den resa som en återanvändbar förpackning gör från det att den släpps ut på marknaden tillsammans med den vara som den är avsedd att innehålla, skydda, leverera eller presentera, till dess att den lämnas till ett system för återanvändning av förpackningar i syfte att på nytt släppas ut på marknaden tillsammans med en vara som den är avsedd för, och

system för återanvändning av förpackningar: organisatoriska, tekniska eller finansiella arrangemang som säkerställer att återanvändbara förpackningar gör flera rotationer.

13 a § Med *direktiv 94/62/EG* avses i denna förordning Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852.

14 § Ord och uttryck i denna förordning har i övrigt samma betydelse som i 15 kap. miljöbalken och avfallsförordningen (2020:614).

15 § Denna förordning ska

1. inte tillämpas på väg-, järnvägs-, fartygs- eller flygfraktcontainrar,

2. i fråga om 1 § 3 och 42–62, 64–69, 71, 75 och 76 §§ inte tillämpas på sådana flaskor eller burkar som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och

3. i fråga om 42–69, 75 och 76 §§ inte tillämpas på förpackningar som på grund av sitt tidigare eller resterande innehåll utgör farligt avfall enligt avfallsförordningen (2020:614).

Mål för materialåtervinning

16 § Mål för materialåtervinning anges i 17–25 §§.

Beräkning av om målen uppnås ska ske i enlighet med artikel 6a i direktiv 94/62/EG.

17 § I fråga om allt förpackningsavfall är målet att materialåtervinningsgraden ska vara minst 65 procent till och med år 2029 och därefter minst 70 procent.

18 § I fråga om förpackningsavfall av papp, papper, kartong och wellpapp är målet att materialåtervinningsgraden ska vara minst 85 procent.

19 § I fråga om förpackningsavfall av plast är målet att materialåtervinningsgraden ska vara

1. minst 90 procent för förpackningsavfall av plast som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och

2. minst 50 procent till och med år 2029 och därefter minst 55 procent.

21 § I fråga om förpackningsavfall av glas är målet att materialåtervinningsgraden ska vara minst 90 procent.

22 § I fråga om förpackningsavfall av järn är målet att materialåtervinningsgraden ska vara minst 70 procent till och med år 2029 och därefter minst 80 procent.

23 § I fråga om förpackningsavfall av aluminium är målet att materialåtervinningsgraden ska vara

1. minst 90 procent för förpackningsavfall av aluminium som omfattas av förordningen (2005:220) om retursystem för plastflaskor och metallburkar, och

2. minst 50 procent till och med år 2029 och därefter minst 60 procent.

24 § I fråga om förpackningsavfall av trä är målet att materialåtervinningsgraden ska vara

1. minst 15 procent till och med år 2024,

2. minst 25 procent från och med år 2025 till och med år 2029, och

3. minst 30 procent från och med år 2030.

25 § I fråga om förpackningsavfall av andra material än de som anges i 18–24 §§ är målet att materialåtervinningsgraden ska vara minst 15 procent.

25 a § Om Naturvårdsverket bedömer att det finns risk för att målen i 17–25 §§ inte uppnås i tid ska myndigheten föreslå ändamålsenliga åtgärder till regeringen.

37 § En producent ska se till att förpackningarna

1. har en volym och vikt som begränsas till det minimum som krävs för att upprätthålla en god säkerhets- och hygiennivå,

2. kan återanvändas eller återvinnas, och

3. är framställda så att utsläppen av skadliga ämnen minimeras och inverkan i övrigt på miljön begränsas när förpackningsavfallet behandlas eller restprodukter från hanteringen av förpackningsavfallet bortskaffas.

39 § En förpackning ska anses kunna återvinnas enligt 37 § 2 genom

1. materialåtervinning, om förpackningen är framställd på ett sådant sätt att det är möjligt att utnyttja en viss viktprocent av förpackningsmaterialet för framställning av säljbara produkter,

2. energiutvinning, om förpackningsavfallet har ett lägsta värmevärde för att ge optimal energiutvinning, eller

3. komposteringsprocess, om förpackningsavfallet är biologiskt nedbrytbart i sådan grad att det inte hindrar separat insamling eller hindrar den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet underkastas

samt är av sådan art att det kan underkastas fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, biomassa och vatten.

Vid tillämpningen av första stycket 3 ska plastförpackningar som är nedbrytbara genom oxidation inte anses vara biologiskt nedbrytbara.

49 § För att anses lämpligt ska insamlingssystemet behandla det förpackningsavfall som samlas in, främja materialåtervinning och effektivt bidra till att nå målen för materialåtervinning.

61 § Den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § ska

1. fortlöpande se till att systemet uppfyller kraven i denna förordning,
2. snarast underrätta Naturvårdsverket om sådana förändringar i systemet som kan påverka bedömningen av hur systemet uppfyller kraven i denna förordning,
3. snarast underrätta Naturvårdsverket om vad som kommer fram vid samråd enligt 64 och 65 §§, och
4. lämna de uppgifter till kommunen som den behöver för att uppfylla kraven i 70 § denna förordning och i 9 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614).

62 § Den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna

1. uppgifter om vilka producenter som låter förpackningar omfattas av systemet med uppgift om varje producents person- eller organisationsnummer eller om sådant inte finns producentens skatteregistreringsnummer,
2. i fråga om det förpackningsavfall som hanteras av systemet, uppgifter om den mängd avfall som under det närmast föregående kalenderåret har
 - a) samlats in och behandlats i Sverige,
 - b) samlats in utanför Sverige och behandlats i Sverige,
 - c) samlats in i respektive kommun,
 - d) transporterats till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för behandling, och
 - e) exporterats från Sverige till ett land utanför EES för behandling, och
3. uppgifter, i enlighet med föreskrifter som har meddelats med stöd av 79 §, som Naturvårdsverket behöver
 - a) för att rapportera till Europeiska kommissionen i enlighet med 74 §,
 - b) för det digitala system om förpackningar och förpackningsavfall som avses i 74 a §.

Uppgifter om mängder enligt första stycket ska anges i vikt. Uppgifter enligt första stycket 2 ska specificeras i förpackningsmaterial. Uppgifter enligt första stycket 2 a, b, d och e ska specificeras i hur mycket som har materialåtervunnits, energiåtervunnits, återvunnits på annat sätt eller bortskaffats.

63 § När det gäller uppfyllelse av målen i denna förordning för sådant förpackningsavfall som förs ut från Sverige till ett land utanför EU ska den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § kunna visa att avfallet har materialåtervunnits på det sätt som anges i denna förordning.

64 § Den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § ska, om det behövs, samråda med andra som har tillstånd eller har ansökt om tillstånd enligt denna förordning eller förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper att driva insamlingssystem om hur systemen kan samordnas.

65 § Den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § ska, om det behövs eller om en kommun begär det, samråda med kommunen om

1. hur systemet organiseras och drivs,
2. hur systemet samordnas med kommunens renhållningsskyldighet och med andra insamlingssystem som har eller har ansökt om tillstånd enligt denna förordning eller förordningen (2018:1463) om producentansvar för returpapper, och
3. andra väsentliga frågor som rör systemet.

68 § Den som samlar in enligt 67 § ska

1. se till att
 - a) förpackningsavfallet behandlas och hanteras på ett lämpligt sätt så att materialåtervinning främjas, och
 - b) Naturvårdsverket senast den 31 mars varje år får uppgifter motsvarande de som ska lämnas enligt 62 § första stycket 2 och 3, eller
2. lämna förpackningsavfallet till ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § utan att begära någon betalning, om inte annat har avtalats.

69 a § Den som yrkesmässigt driver ett system för återanvändning av förpackningar ska anmäla detta till Naturvårdsverket med uppgift om namn, kontaktuppgifter och person- eller organisationsnummer.

70 § Kommunen ska informera hushåll om

1. skyldigheten enligt 3 kap. 2 § avfallsförordningen (2020:614) att sortera ut förpackningsavfall från annat avfall,
2. hur sorteringen ska gå till,
3. tillgängliga insamlingssystem,
4. hur hushållen kan bidra till ökad materialåtervinning, och
5. de återvinningsresultat som sorteringen bidrar till.

Kommunen ska ge den som driver ett insamlingssystem möjlighet att lämna synpunkter på informationens utformning.

71 § Den som driver ett sådant insamlingssystem som avses i 43 § ska

1. se till att andra än hushåll får motsvarande information som avses i 70 §,
2. informera hushåll om skyldigheten enligt 3 kap. 2 § avfallsförordningen (2020:614) att sortera ut förpackningsavfall från annat avfall, syftet med materialåtervinning av förpackningsavfall och möjligheten att materialåtervinna olika förpackningsmaterial,
3. informera de producenter som låter förpackningar omfattas av systemet om vilka möjligheter som finns att materialåtervinna olika förpackningsmaterial,
4. informera användare av förpackningar om fördelarna med en ökad återanvändning av förpackningar, och
5. verka för att de producenter som låter förpackningar omfattas av systemet ökar andelen återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden.

73 § En producent ska senast den 31 mars varje år lämna en rapport till Naturvårdsverket, om producenten

1. fyller eller på annat sätt använder en förpackning som inte är en serviceförpackning i syfte att skydda, presentera eller underlätta hanteringen av en vara,
2. för in en förpackad vara till Sverige,

3. tillverkar en serviceförpackning i Sverige, eller

4. för in en serviceförpackning till Sverige.

Rapporten ska innehålla uppgifter om den mängd förpackningar som producenten har tillhandahållit eller släppt ut på den svenska marknaden under det närmast föregående kalenderåret. Av uppgifterna ska det framgå hur stor mängd av förpackningarna som är konsumentförpackningar, återanvändbara förpackningar och återanvändbara konsumentförpackningar.

Uppgifterna om mängd enligt andra stycket ska anges i vikt och specificeras i förpackningsmaterial.

74 § Naturvårdsverket ska rapportera till Europeiska kommissionen i enlighet med direktiv 94/62/EG.

Digitalt system för uppgifter om förpackningar

74 a § Naturvårdsverket ska se till att det finns ett sådant digitalt system för uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall som uppfyller kraven i artikel 12 i direktiv 94/62/EG.

Lämna uppgifter till Naturvårdsverket

74 b § Producenter och de som yrkesmässigt driver system för återanvändning av förpackningar ska på Naturvårdsverkets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att rapportera i enlighet med direktiv 94/62/EG.

Uppgifterna ska lämnas inom den tid och på det sätt som Naturvårdsverket bestämmer.

77 § Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13). Bestämmelser om det tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken samt 2 kap. 4, 24, 29 och 30 §§ miljötillsynsförordningen.

79 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om

1. vilka ytterligare uppgifter som ska lämnas enligt 62, 68 och 73 §§,
2. skyldighet att lämna sådana uppgifter om avfall, avfallshantering och avfallsförebyggande åtgärder, som behövs för att uppfylla skyldigheter enligt direktiv 94/62/EG och direktiv 2008/98/EG,
3. verkställigheten av denna förordning.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2020.

På regeringens vägnar

ISABELLA LÖVIN

Linnéa Klefbäck
(Miljödepartementet)